

Pfv.IV.21.120/2014/6.szám

A Kúria az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sasvári Gabriella ügyvéd) által képviselt felperesnek a Zamecsnik, Pósfai és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zamecsnik Tamás ügyvéd) által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 1.P.23.011/2012. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.792/2013/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében az I. és II. rendű alperesek által 35. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és II. rendű alperest, hogy személyenként fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperesek kötelesek egyetemlegesen az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja az 1993. március 29-i elsőbbségű .. lajstromszámú „JAGUAR” szóvédjegynek, amelynek oltalma a 37. osztályba tartozó szolgáltatásokra terjed ki, jogosultja továbbá az 1994. november 17-i elsőbbségű 142.850 lajstromszámú „JAGUAR” szóvédjegynek, amely a 35., 36., 39. és 41. osztályba sorolt szolgáltatásokra áll oltalom alatt. A felperes és a II.r. alperes 2004. január 1-jén

forgalmazói, importőri és gépjárműjavítói szerződést kötöttek. Ennek alapján a II.r. alperes a „Jaguar” márkájú gépjárművek kizárólagos magyarországi importőre lett és 2007. október 1-jén saját nevére regisztráltatta a „jaguar.hu” domain nevet, amellyel elérhető internetes oldalon jelenleg a „jogvita miatt a weboldal szünetel” közlés szerepel. A domain névvel elérhető honlapon korábban a II.r. alperes perbeli védjeggyel érintett márkájú autókkal kapcsolatos kereskedelmi tevékenységének bemutatása és reklámozása volt elérhető, amely használatot a felperes nem kifogásolt. A felperes 2011. június 17-én a szerződéseket felmondta és 2011. szeptember 16-áig adott határidőt arra, hogy a II.r. alperes az üzleti kapcsolat felszámolásából adódó szükséges lépéseket tegye. A II.r. alperes 2011. október 26-a óta nem végez gazdasági tevékenységet, majd a domain feletti rendelkezési jogot 2012. február 7-én átruházta az I.r. alperesre, amely társaság 2003. óta foglalkozik gépjármű és járműalkatrész kereskedelemmel.

A felperes keresetében a védjegybitorlás megállapítását és jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte. Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. Hangsúlyozták, hogy a szerződések felmondásának napjától az internetes oldalon csupán a szünetelésre vonatkozó tájékoztatás szerepel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I.r. alperes azzal a magatartásával, hogy a „jaguar.hu” domain nevet használja, 2012. február 7-étől, míg a II.r. alperes azzal, hogy 2011. szeptember 17-e és 2012. február 7-e között a „jaguar.hu” domain nevet használja, bitorolja a felperes .. és .. lajstromszámú „Jaguar” védjegyeit. Ezért az I.r. alperest a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezte és eltiltotta az I. és II.r. alpereseket a további jogsértéstől. Kötelezte az alpereseket, hogy a jogsértés időtartamára vonatkozóan szolgáltatassanak adatot a „jaguar.hu” domain név eddigi tulajdonosainak személyéről, az alatta elérhető tartalomról és az ott folytatott kereskedelmi tevékenységről. Feljogosította a felperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését a „HVG” című hetilapban 1/8 oldal terjedelemben, legfeljebb „280.000 forint + áfa” költség erejéig az alperesek költségén közzétegye. Kötelezte az I.r. alperest az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részének az érintett domain név alatt elérhető honlapon 15 napon keresztül történő közzétételére azzal, hogy az eltiltás a közzététel lejáratát követő napon kezdődik. Kötelezte az I. és II.r. alperest, hogy személyenként fizessenek meg a felperesnek 197.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (3) bekezdés c) és e) pontjai alapján megállapította, hogy az alperesek a védjegyet az azzal azonos domain névvel - attól

függetlenül, hogy a perbeli időszakban a honlapon tartalom már nem jelent meg - használták, amelyre a felperessel kötött szerződés felmondását követően már nem voltak jogosultak. Így a védjegy jogosulatlan használatával a Vt. 27. § (1) bekezdése alapján védjegybitorlást követtek el. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a Vt. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést megállapította, a b) pont szerint az I.r. alperest a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezte és mindkét alperest a további jogsértéstől eltiltotta, a c) pont alapján az alpereseket adat szolgáltatására, míg a d) pont szerint elégtétel adására kötelezte.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a .. lajstromszámú védjegyet az I.r. alperes 2013. március 30. napjáig bitorolta, egyebekben helybenhagyta, valamint az alpereseket a felperes részére személyenként 20.000 forint másodfokú perköltség, míg az államnak külön felhívásra személyenként 96.000 forint másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival egyetértett, az I.r. alperes bitorlása tekintetében csupán a .. lajstromszámú védjegy oltalmának időközben történt lejáratára miatt vált szükségessé az első fokú ítélet részben való megváltoztatása. A másodfokú bíróság nem osztotta az alpereseknek azt a fellebbezési álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértve nem tett eleget a bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének. Kifejtette, hogy az alperesek védekezése arra irányult, hogy a sérelmezett megjelölést nem használják az üzleti tevékenységük körében és az általuk fenntartott doménnel elérhető honlapon tartalom hiánya miatt, a gazdasági tevékenység nem valósult meg. A védjegyjogosult nem vonta kétségbe, hogy a perbeli időszakban a weblapon tartalom nem jelent meg, önmagában a domain név fenntartását tartotta jogsértőnek. Nem volt tehát olyan vitás tény, amely bizonyításra szorult volna, mert a domain név tartalom nélküli fenntartásával megvalósuló használat jogi minősítése tekintetében jogkérdésben hozott döntést az elsőfokú bíróság.

A jogerős ítéletben kifejtett álláspont szerint nem vitás, hogy a védjegybitorlás elengedhetetlen feltétele a sérelmezett megjelölés gazdasági jellegű használata, ennek hiánya azonban - az alperesek álláspontjával szemben - a perbeli esetben, figyelemmel az alperesek korábbi gazdasági tevékenységére, nem állapítható meg amiatt, hogy a II.r. alperes 2011. október 26-a óta nem fejt ki tevékenységet, illetve az I.r. alperes nem nyújt a védjegyszó szerinti megjelölés alatt semmilyen szolgáltatást. A védjeggyel összetéveszthető domain név fenntartása alapján a védjegybitorlás megállapítható volt. A II.r. alperes a szerződés fennállása alatt a

gépkocsik értékesítésével kapcsolatban használta a védjegyet és a kifogásolt internetes oldalon erre vonatkozóan tartalmat is közölt, továbbá peradat volt arra is, hogy a cég elérhetőségeként különböző honlapokon a működése megszűnése után is feltüntetésre került internetes kapcsolata címeként a kifogásolt doménnel elérhető internetes oldal, illetve a védjegy szerinti autómárka. Ebből az internethasználó arra a téves következtetésre juthatott, hogy a II.r. alperest változatlanul valamilyen gazdasági kapcsolat fűzi a védjegyhez és annak jogosultjához. Az I.r. alperes jelenleg is gépjárművekkel kapcsolatos gazdasági tevékenységet folytat. A felperes oldalán elfogadható sérelem az, hogy korábban a II.r. alperes tartotta, jelenleg az I.r. alperes tartja elfoglalva a védjegyekkel megegyező domain nevet, ezáltal folyamatosan el van zárva attól, hogy védjegyei alatt az interneten megjelenhessen. Így a védjegyoltalomból eredő kizárólagos jogainak gyakorlásában akadályoztatva van. Ezen a megítélésen nem változtat az a körülmény, hogy jelenleg a weboldal szünetel, miután azon tartalom bármikor elhelyezhető és az alperesek nincsenek elzárva attól sem, hogy tevékenységüket folytassák.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással az I. és II.r. alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a kereset elutasítása, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Vt. 12. § (2) bekezdését és 27. § (2) bekezdését megsértve állapította meg gazdasági tevékenység végzésének hiányában a védjegybitorlást. A gazdasági tevékenység körében való használat a peresített időszakra vonatkozóan önmagában azon az alapon, hogy azt megelőzően az alperesek gazdasági tevékenységet folytattak, nem állapítható meg. A bitorlással fenyegető cselekmény esetén is csak a bitorlóval szemben alkalmazható a Vt. 27. § (2) bekezdés b) pontja alapján a szankció, a bitorlás törvényi feltétele pedig a gazdasági tevékenység körében való használat. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdését és 141. § (2) és (6) bekezdését megsértve a bizonyításról általánosságban és az 1/2009. PK véleményben foglalt egyediesített tartalommal sem adott tájékoztatást a gazdasági tevékenység végzésével kapcsolatban a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről.

A felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Azt hangsúlyozta, hogy a II.r. alperes korábbi védjeggyel folytatott tevékenysége, valamint az alperesek gazdasági társasági mivolta és gépjármű-kereskedelemmel kapcsolatos fő tevékenységi körük, továbbá a domain névvel az interneten való megjelenés lehetősége megalapozza a védjegybitorlás megtörténtének megállapítását.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben írt indokok alapján nem sértett jogszabályt.

A Legfelsőbb Bíróság tartalmilag már számos döntésében kifejtette, hogy a védjegyjogosult Vt. 12. § (1) bekezdésében biztosított kizárólagos joga magában foglalja azt is, hogy a védjeggyel nyújtott árukkal vagy szolgáltatásokkal az Interneten megjelenjen, és ennek érdekében a védjegyet domain névként is használja. A domain név ezáltal nem csupán az internetes elérhetőséget biztosítja, hanem általában annak tulajdonosát (árjelzőjét) is azonosítja. (EBH 2009/1962., BH 2005/154.)

A perben nem volt vitás, hogy a II.r. alperes a felperessel való szerződéses kapcsolatának fennállása alatt a II.r. alperes gazdasági tevékenysége körében használta internetes elérhetőségeként a védjegyet tartalmazó domain nevet. Ilyen előzmények után önmagában azon az alapon, hogy a szerződéses kapcsolat megszűnését követően a weboldalon szünetelésre vonatkozó tájékoztatás szerepelt és a - cégbíróságon változatlanul nyilvántartott - gazdasági társaság II.r. alperes tevékenységet nem folytat, a jogsértő magatartás hiányát megállapítani nem lehet. A II.r. alperes ugyanis a védjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatások nyújtásának feltételeit nem szüntette meg, a domain név átruházása az - ugyancsak a védjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatások nyújtását gazdasági tevékenysége keretében végző - I.r. alperesre pedig önmagában is gazdasági tevékenységnek minősül. Az I.r. alperes a domain birtokában a védjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatások nyújtására készen áll, amely a Vt. 27. § (2) bekezdés b) pontja alapján önmagában is alapot ad a védjegybitorlással fenyegető cselekmény abbahagyására való kötelezésre.

A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróságot nem terhelte mulasztás a bizonyításra vonatkozó tájékoztatás körében. Ehhez képest az alperesek felülvizsgálati kérelmében is fenntartott álláspontja a gazdasági tevékenység végzésének bizonyítása körében az általános és az egyediesített kioktatás elmaradása miatt, alapvetően téves.

A bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján nem általánosságban, hanem csak akkor köteles a felet a bizonyítási teherre, bizonyításra szoruló tényekre és a bizonyítatlanság következményeire kioktatni, ha az a jogvita elbírálásához szükséges. A perben a védjegyeinek bitorlását állító felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a védjegyek oltalom alatt állnak, azoknak ő a jogosultja és az alperesek a védjegyeket jogosulatlanul használják. A felperes az alpereseknek azt az állítását, hogy a perben kifogásolt időszakban a domain névvel nem folytattak gazdasági tevékenységet, nem vitatta. Az alperesek nem adtak elő

olyan, a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényt vagy körülményt, amely bizonyításra szorult volna. A jogerős ítélet sem az alperesek terhére értékelendő bizonyítatlanság miatt marasztalta az alpereseket. Jogkérdés volt annak megítélése, hogy az alperesek magatartása a per - nem vitatott - adatai alapján a védjegybitorlást megállapíthatóvá teszi-e.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a pervesztes alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes ügyvédi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Az I. és II.r. alperesek a személyes illetékeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztességükre tekintettel kötelesek az államnak megtéríteni.

Budapest, 2014. október 15.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Vné

tisztviselő